

Některé myšlenky z knihy Marko Ivana Rupnika

O duchovním otcovství a rozlišování

Církevní Otcové považovali rozlišování jako modlitbu, pravým uměním života v Duchu. Určitým prostorem, kde nacházím svou identitu, kde zakouším Lásku Boží. Víra totiž je záležitost vztahu, rozpoznání nějakého „TY“, protože Bůh je láska. Máme se snažit do tohoto vztahu lásky vstupovat. Vztah k Bohu automaticky odkazuje na Syna a Ducha, božské Osoby mezi sebou komunikují. Bůh sděluje člověku umění žít na jeho úrovni. Člověk je obraz Boha !!!!

Člověk existuje natolik, nakolik v něm přebývá jako Duch svatý Láska. Hřích nás izoloval od Boží lásky. Tělo znamená ve skutečnosti „rebelii“ vzpuru proti duchu, ta část osobnosti, která není schopna otevřít se Duchu Božímu. Je možné přijímat Boha vlastní inteligencí, svým rozumem. My máme usilovat o poznání Boha jako lásky v aktu vykoupení. Rozlišování je tedy umění duchovního života, kdy všechno stvoření, lidé... přestanou být němé a začnou mi sdělovat lásku Boha. Člověk existuje, protože se na něho obrátil Bůh se svým slovem, zavolal ho k bytí, povolal ho, aby mu byl partnerem !!!!! Člověk může pochopit svůj život jako čas, který mu byl dán k dialogu s Bohem. Rozlišování je právě umění, skrze něž člověk porozumí Slovu, které k němu bylo řečeno.

Je třeba přijmout, že Láska má vždy velikonoční i letniční dimenzi. Cesta Ducha nikdy nevede od Zeleného čtvrtku k neděli, abychom přeskočili pátek a sobotu. Jak poznám, že ke mně hovoří Bůh? Dělá to prostřednictvím myšlenek a citů. Bůh není jako cizí bytí, je to láska, kterou prožívám, kterou je samotný Duch svatý. Do té lásky je naroubován intelekt, v ní se nachází a z ní čerpá vitalitu. Odkud ke mně přicházejí myšlenky a city, které mám zkoumat: 1. od Boha, Ducha, 2. ze světa, prostředí kde žiji, 3. z nás, 4. od Zlého. Proto je důležité rozlišit, zda je myšlenka pro mě, pro můj život. Takové myšlenky nás vedou k dobru, k lásce, pravdě. Zakoušíme svoji vlastní celistvost. Postoj rozlišování je stav trvalé pozornosti vůči Duchu, je to zkušenostní jistota, že ke mně mluví Bůh. Jediná jistota je upřít pozornost na Pána.

Je třeba objevit sebe samu uvnitř vztahu plného péče. Nikdo nemůže uzdravit hříšníka jedině Kristus lékař. Sv. Ignác z Loyoly pro rozlišování vypracoval velmi přísná pravidla. Proto jezuité kladou důraz na rozlišování. Pozor, abychom se vyvarovali nebezpečí některých duchovních úchylek, je potřeba nechat se vést duchovním otcem. Staří mniši radili položit určité myšlenkové otázky: „Odkud přicházíš? Přicházíš z mého srdce, kde je Pán a jsi tedy naše nebo přicházíš z venku a někdo tě přinesl? Co chceš?“ Jak Duch svatý, tak ďábel chce, abych se stal svatým, jenže ďábel chce, aby se to stalo rychle. Proto pozor na myšlenky: „musíš, není správné, je třeba udělat to a to, je třeba reagovat, musíš se bránit“ (P. Marko I. Rupnik – SJ je slovinský umělec, teolog a jezuita, nar. 1954, autor několika knih, jeho mozaiky najdeme po celém světě, sarkofág T. špidlíka zdobí na Velehradě také jeho mozaika.)